

РЕШЕНИЕ

№ 1481

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЕМИЛИЯ ЕВЛ. СТОЙЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20241110200430 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на управителя на „***“ ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Преки път“ № 17, ап.10 срещу Наказателно постановление № Р-11-ДНСК-286/13.12.2023 г., издадено от началник на Дирекция за национален строителен контрол, с което за нарушение по чл.166, ал.4 от ЗУТ на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лева, на основание чл.237, ал.1, т.13 ЗУТ вр.чл.239, ал.1, т.2 и чл.222, ал.1, т.15 от ЗУТ.

В жалбата се излагат аргументи, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и неправилно, тъй като при издаването му са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. В тази връзка се сочи, че АУАН е съставен от главен инспектор в РДНСК – Русе, който не е териториално компетентен да инициира административнонаказателно преследване за конкретното нарушение, за което се твърди да е извършено в гр. София. По този начин било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните такива, което било основание за отмяна на

обжалваното наказателно постановление, без съдът изобщо да обсъжда спора по същество. Прави се искане за присъждане в полза на дружеството-жалбоподател на направените в производството разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание, дружеството - жалбоподател, редовно призовано, се представлява от пълномощника си – юрк.К.- САК. Последната в дадения ход по същество пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, подробно изложени в жалбата. Допълнителни аргументи за това развива в представени писмени бележки. Претендира присъждане на сторените от доверителя ѝ разноски в производството за адвокатско възнаграждение, за които представя списък и доказателство за извършеното им плащане.

Административно–наказващият орган, редовно призован, се представлява от процесуалния си представител – юрк.***. В хода на съдебните прения същият изразява становище, че атакуваният санкционен акт е правилен и законосъобразен, поради което следвало да бъде потвърден от съда. Подробни съображения за това излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

„***“ ЕООД е дружество регистрирано в Република България, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Преки път“ № 17, ап.10, представлявано от управителя Бисерка К. Георгиева.

Дружеството било вписано в регистъра на консултантите за оценяване на съответствието на инвестиционни проекти и/или упражняване на строителен надзор, съгласно Удостоверение № РК-0867/18.10.2021 г., издадено от началника на ДНСК.

От възложителя „Волтген“ ЕООД било подадено заявление вх. № ОБАЗ-335/05.09.2023 г. до община Иваново за съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти, по които се издава разрешение за строеж. Проектът за строежа бил разработен във фаза технически инвестиционен проект по следните части: ВиК и ПБЗ. Част ПБЗ била изготвена от проектанта инж. Бисерка К. Георгиева, която притежавала пълна проектантска правоспособност с рег. № 12384.

Съгласно сключен договор № 2-146/28.08.2023 г. между възложителя и „***“ ЕООД, представявано от инж.Б.Георгиева бил изготвен комплексен доклад с изх.№ 1131/30.08.2023 г. за оценка съответствието на инвестиционния проект със съществените изисквания за строежа с предложение до главния архитект да съгласува и одобри проекта.

Въз основа на горните документи от главния архитект на община Иваново било издадено разрешение за строеж № 75/12.09.2023 г. за обект „Изграждане на сградно водопроводно отклонение с L=19 м. за водоснабдяване на УПИ II-574, кв.38, с.Красен, общ.Иваново, обл.Русе“.

Посочените обстоятелства били установени след извършена от служители на РНСК - Русе, включително св. Д. Т. проверка, чийто констатации били отразени в Констативен протокол № РС- ИВ-973-1 от 26.09.2023 г.

Въз основа на така направените констатации св.Т. на длъжност „главен инспектор“ в РДНСК - Русе съставила срещу дружеството-жалбоподател АУАН № Р-11/12.10.2023 г. за извършено на 30.08.2023 г. в гр. София нарушение, което било квалифицирано по чл.166, ал.4 от ЗУТ.

Актът бил съставен затова, че „***“ ЕООД в качеството му на консултант по смисъла на чл.166, ал.1, т.1, предл.1 от ЗУТ, упражняващо дейността си съгласно Удостоверение № РК-0867/18.10.2021 г., издадено от началника на ДНСК и договор за изготвяне на комплексен доклад № 2-146/28.08.2023 г. с възложителя „Волтген“ ЕООД е извършило оценка за съответствие на инвестиционния проект с основните изисквания към строежите по реда на чл.142, ал.6, т.2 от ЗУТ, отразена в комплексен доклад № 1131/30.08.2023 г. за строеж „Изграждане на сградно водопроводно отклонение с L=19 м. за водоснабдяване на УПИ II-574, кв.38, с.Красен, общ.Иваново, обл.Русе“, след като за същия строеж инж.Бисерка К. Георгиева – управител на консултанта е изготвила инвестиционен проект по част “План за безопасност и здраве“.

АУАН бил предявен на управителя на дружеството –г-жа Георгиева, която след като се запознала със съдържанието му, го подписала без възражения. Такива са били депозираны в законоустановения срок с вх. № РС-ИВ-973-02-146/19.10.2023 г.

След преценка на подаденото възражение като неоснователно и на база

на съставения АУАН било издадено обжалваното в настоящото съдебно производство Наказателно постановление, с което за извършеното нарушение по чл.166, ал.4 от ЗУТ на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание – "имуществена санкция" в размер на 30 000 лева, на основание [чл. 237, ал. 1, т. 13 от ЗУТ](#).

Наказателното постановление било връчено срещу подпис на управителя на дружеството –жалбоподател на 19.12.2023 г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от гласните доказателствени средства: показанията на свидетеля – актосъставител, както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите в своята съвкупност изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Съдът кредитира с доверие показанията на св.Т., тъй като същите кореспондират изцяло с фактическите констатации, обективирани в съставения АУАН и в обстоятелствената част на наказателното постановление. Св.Т. подробно разказа за извършената проверка и констатациите от нея, като показанията ѝ са логични, последователни, непротиворечиви и съответстват напълно на приложения по делото писмен доказателствен материал.

Съдът кредитира с доверие и всички приложения към материалите на делото писмени доказателства, тъй като същите изхождат от компетентни органи и няма основания за поставянето им под съмнение.

В случая следва да се отбележи, че между страните няма спор относно правнорелевантните факти от предмета на доказване по делото.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е насочена срещу административно –наказателен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна

проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност, предвид разпоредбите на чл.238, ал.2, т.2 от ЗУТ и чл.239, ал.1, т.2 от ЗУТ, като намира възраженията в жалбата в тази насока за неоснователни. В конкретиката на настоящия казус нарушението е установено от служители на РДНСК- Русе при извършена служебна проверка по реда на чл.156 от ЗУТ на издадени от главния архитект на община Иваново, обл. Русе разрешения за строеж. Св.Т. - на длъжност „главен инспектор“ в РДНСК – Русе, в изпълнение на правомощията си по чл.238, ал.2, т.2 от ЗУТ и чл.17, ал.2, т.13 от Устройствения правилник на ДНСК (приет с ПМС № 127 от 22.05.2019 г., обн. ДВ. бр.42 от 28 Май 2019г.) е съставила АУАН за констатираното при проверката нарушение. Предвид фактът, че седалището и адреса на управление на дружеството –нарушител е в гр. София административно-наказателната преписка е била изпратена и разгледана от АНО, в чийто район е извършено нарушението.

В хода на административно-наказателната процедура при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени предвидените от закона писмена форма и съдържание, както и сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на управителя на дружеството-жалбоподател.

На следващо място, съдът констатира, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП, с което е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт. По форма и съдържание АУАН отговаря на изискванията на [чл. 42 от ЗАНН](#), като съдържа предвидените задължителни реквизити. Не е налице неяснота при описанието на извършеното нарушение и на мястото на неговото извършване. Не съществува съмнение и по отношение на субекта на нарушението - „***“ ЕООД, в качеството му на консултант по смисъла на чл.166, ал.1, т.1, предл.1 от ЗУТ. Налице е съответствие между фактическото описание на нарушението

и дадената му правна квалификация по чл.166, ал.4 от ЗУТ, с което се осъществява състав на административното нарушение по [чл. 237, ал. 1, т. 13 ЗУТ](#), който текст съдържа именно диспозиция и санкция, характерни за структурата на административно-наказателна разпоредба, чрез която се дефинира конкретно нарушение.

На база така съставения АУАН е издадено атакуваното НП, което съдържа всички предвидени в нормата на [чл. 57, ал. 1 от ЗАНН](#) реквизити. Изложената в АУАН фактическа обстановка, съответства на изложената в НП, както и на приетата за установена от съда. Правилно АНО е подвел установените факти под посочената материално правна норма, като законосъобразно е констатирал, че е налице нарушение от страна на търговско дружество „***” ЕООД на разпоредбата на [чл. 166, ал. 4 ЗУТ](#). Това произтича от обстоятелството, че в противовес на изричната забрана въведена с посочената норма, дружеството, което има качеството на консултант в процеса по строителство, на 28.08.2023 г. е сключило договор за комплексна оценка на съответствието на проект за строеж, извършило е същата, която е била отразена в комплексен доклад № 1131/30.08.2023 г. за строеж „Изграждане на сградно водопроводно отклонение с L=19 м. за водоснабдяване на УПИ II-574, кв.38, с.Красен, общ.Иваново, обл.Русе“, след като за същия строеж инж.Бисерка К. Георгиева – управител на консултанта е изготвила инвестиционен проект по част “План за безопасност и здраве“.

С оглед на изложеното, правилно е ангажирана административната отговорност за извършеното нарушение по чл.166, ал.4 от ЗУТ в съответствие с нормата на [чл. 237, ал. 1, т. 13 от ЗУТ](#), която предвижда специален състав на административно-наказателна отговорност за лице, сключило договор за строителен надзор или за оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на [чл. 166, ал. 3](#) и [4](#). Нарушението е извършено от юридическо лице, поради което обсъждането на субективната му съставомерност се явява безпредметно.

Посочената норма на [чл.237, ал.1, т. 13 ЗУТ](#) предвижда на юридическо лице, което сключи договор за оценка на съответствието в нарушение на забраната по [чл. 166, ал. 4 ЗУТ](#), да се налага имуществена санкция в размер от 30 000 до 150 000 лева. Съдът намира, че определения от наказващия орган минимален размер на санкцията се явява съобразен със степента на

обществена опасност на извършеното, като въпросът за нейното намаляване на може да бъде обсъждан.

На следващо място, само за пълнота на изложението, тъй като не са наведени такива доводи от страна на жалбоподателя, съдът приема, че нарушението не предствалва маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като не се отличава от другите нарушения от същия вид, в насока снижаване на обществената опасност на конкретното нарушение. Обстоятелството, че няма данни за допуснати други нарушения на закона в процеса по изготвяне на доклада за оценка на съответствието не следва да се преценява като смекчаващо отговорността, доколкото такива по правило не следва да се допускат.

Ето защо, с оглед на изложените фактически и правни изводи обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено, като издадено при точно установена фактическа обстановка, правилно приложение на материалния закон и при спазване на процесуалните правила.

При този изход на правния спор, основателно се явява искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски, поради което и на основание чл.64д, ал.4 от ЗАНН вр. [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), вр. [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния предвиден размер от 80 (осемдесет) лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 вр.ал.9 и чл.63д, ал.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-11-ДНСК-286/13.12.2023 г., издадено от началник на Дирекция за национален строителен контрол, с което за нарушение по чл.166, ал.4 от ЗУТ на „***“ ЕООД, ЕИК *** е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лева, на основание чл.237, ал.1, т.13 ЗУТ вр.чл.239, ал.1, т.2 и чл.222, ал.1, т.15 от ЗУТ.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, ЕИК *** да заплати на Дирекция за

национален строителен надзор – София разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____